

Najzdravšie ovocie a zelenina rastie za rohom

*Michaela Repovská, 9. ročník,
Základná škola M. R. Štefánika, M. R. Štefánika 910/51, 075 01 Trebišov*

Jola

(Báseň)

O vrbový plot bicykel oprela,
na návšteve u uja Viktora,
obrovské sady on má,
doba je zlá, nik sa o ne nepostará,
potom čo už nebude.

Stromy spievajú, tráva sa trblieta,
koruny skrývajú svoje púpätá,
zoberie rebrík, debničku
a nazbiera si jablák trošičku.

Ujo sedí pod stromom, rozpráva príbehy,
keď boli malí chlapci, vraj si dobre žili,
všetko čerstvé, bolo toho dosť,
o sad sa mal kto starať, bola to radosť.

Zoberie nožík, v rukách má bohatstvo,
vie si ho vychutnať, veď je to dedičstvo,
je to ťažká práca, vedieť sa postarať,
no ak si to vážiš, nemôžeš to zanedbať.

Odišiel Viktor, spráchniveli stromy,
Jola prišla neskoro, bohatstvo sa stratilo,
ona sa nevzdáva, vysadí malý sad,
začne odznova.

Bola to naivná predstava ...

Na betónovom poli teraz stojí,
otvorí dvere, vystúpi z auta,
ťažký vzduch ovalí ju, pískanie v ušiach,
nepríjemná melódia,
neprítomné tváre, nervózni ľudia.

Svetlá, hluk, mramorová pôda,
hlava na hlave,
každý len čísla sleduje,
prejde k pultu „biopotraviny“,
zabalí do plastu, hodí do košíka,
ani sa nezamyslí, len na čísla sa díva.

Rozbalí, ochutná, necíti nič,
tú rannú rosu, ten čerstvý vzduch, tie lúče slnka,
je to len vosková šupka, dužina,
znehutená začne znova hľadať.

Tí, čo hľadajú, nakoniec nájdú,
poctivých ľudí je viac, ako sa zdalo,
ovocie bude rovnaké ako u Viktora,
pestované s láskou v pravých ročných obdobiach.